

Teismo praktikos rinkinys

Sujungtos bylos C-113/10, C-147/10 ir C-234/10

**Zuckerfabrik Jülich AG
prieš
Hauptzollamt Aachen,**

**British Sugar plc
prieš
Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food & Rural
Affairs
ir**

**Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable
prieš
Directeur général des douanes et droits indirects et Receveur principal des douanes et droits
indirects de Gennevilliers**

*(Finanzgericht Düsseldorf, High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division ir Tribunal de
grande instance de Nanterre prašymai priimti prejudicinį sprendimą)*

„Bendroji žemės ūkio politika — Bendras rinkų organizavimas — Cukraus ir izogliukozės gamintojai —
Gamybės mokesčių apskaičiavimas — Skaičiavimo metodo, kai įtraukiamos fiktyvios grąžinamosios
išmokos už cukraus kiekius, eksportuotus be grąžinamųjų išmokų, galiojimas — Teisės aktų galiojimas
atgaline data — Valiutos keitimo kursas — Palūkanų priteisimas“

Santrauka – 2012 m. rugsėjo 27 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas

1. *Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Cukrus — Gamybės mokestis — Skaičiavimas —
Reglamentas Nr. 1193/2003 — Priemonė, kuria nustatoma „a priori“ už išlaidas grąžinamosioms
išmokoms didesnė bendro nuostolio suma, nurodyta Pagrindinio reglamento Nr. 1260/2001
15 straipsnio 1 dalies e punkte — Nesuderinamumas su Pagrindiniu reglamentu siekiamu
tikslu — Negaliojimas*
*(Tarybos reglamentas Nr. 1260/2001; Komisijos reglamento Nr. 1686/2005 2 straipsnis ir
Reglamentas Nr. 1193/2009)*
2. *Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Cukrus — Gamybės mokestis — Skaičiavimas —
Valiutos konvertavimo kurso, taikomo grąžinant mokesčių permoką, nustatymas — Sąjungos teisės
nuostatų toje srityje nebuvimas — Nustatymas atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje*

(Tarybos sprendimų 2000/597 8 straipsnio 1 dalis ir 2007/436 8 straipsnio 1 dalis)

3. *Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Cukrus — Gamybos mokestis — Neteisėtai iš asmenų surinkti gamybos mokesčiai, nustatyti negaliojančiame reglamente — Teisė atgauti šias sumas ir gauti su jomis susijusias palūkanas — Nacionalinio teismo galimybė atsisakyti priteisti palūkanas nuo valstybės narės surinktų sumų, motyvuojant tuo, kad ji negali reikalauti atitinkamų palūkanų sumokėjimo iš nuosavų Europos Sąjungos išteklių — Nebuvimas*

1. Reglamento Nr. 1193/2009, kuriuo ištaisomi reglamentai Nr. 1762/2003, Nr. 1775/2004, Nr. 1686/2005 ir Nr. 164/2007 ir nustatomos 2002–2003, 2003–2004, 2004–2005 ir 2005–2006 prekybos metais cukraus sektoriuje taikomos gamybos mokesčių sumos, nuostatos, išskyrus 3 straipsnį, kuris jau paskelbtas negaliojančiu dėl to, kad Reglamento Nr. 1686/2005, nustatančio 2004–2005 prekybos metais produkcijos mokesčių sumas ir papildomo mokesčio koeficientą cukraus sektoriuje, 2 straipsnis paskelbtas negaliojančiu 2011 m. rugsėjo 29 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimu *Lenkija prieš Komisiją* (T-4/06), negalioja, nes praktiškai jas taikant *a priori* nustatoma už numatomas išlaidas grąžinamosioms išmokoms didesnė apskaičiuoto bendro nuostolio, kaip jis suprantamas pagal Pagrindinio reglamento Nr. 1260/2001 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo 15 straipsnio 1 dalies e punktą, suma ir jos viršija tai, kas būtina pagrindiniame reglamente nurodytam tikslui pasiekti, būtent teisingą Bendrijos gamybos perviršio realizavimo išlaidų finansavimą.

(žr. 39, 53, 54 punktus ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Nesant Sąjungos teisės nuostatų šiuo klausimu, apskaičiuojant kompensaciją, mokėtiną dėl cukraus gamybos mokesčių permokos, taikytiną valiutos konvertavimo kursą turi nustatyti atitinkama valstybė narė savo nacionalinėje teisėje.

Kadangi pagal sprendimų 2000/597 ir 2007/436 dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos 8 straipsnio 1 dalį šiuos mokesčius surenka valstybės narės, vadovaudamosi nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis, kurios prireikus keičiamos, kad atitiktų Sąjungos teisės aktų reikalavimus, ginčai dėl šiuo tikslu Sąjungai sumokėtų mokesčių grąžinimo priklauso nacionalinių teismų jurisdikcijai ir tie teismai turi juos išnagrinėti proceso ir esmės atžvilgiu pagal nacionalinę teisę, jei Sąjungos teisėje tuo klausimu nenustatyta kitaip.

(žr. 58, 63 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)

3. Pagal Sąjungos teisę asmenys, turintys teisę atgauti negaliojančiame reglamente nustatytus neteisėtai surinktus cukraus gamybos mokesčius, taip pat turi teisę gauti su tomis sumomis susijusias palūkanas. Nacionalinis teismas negali naudodamasis savo diskrecija atsisakyti priteisti palūkanas nuo sumų, kurias valstybė narė surinko remdamasi negaliojančiu reglamentu, motyvuodamas tuo, kad ta valstybė narė negali reikalauti atitinkamų palūkanų iš nuosavų Europos Sąjungos išteklių.

(žr. 67–69 punktus ir rezoliucinės dalies 3 punktą)